

«Παννίσματα»

Σπίτι πεντακάθαρο, μοσκαμυριστές εύωδιές από κουλούρια, φλαούνες και Χριστόψωμα, αύγὰ κόκκινα, πράσινα, μπλέ πάνω στο άσπρο κεντημένο τραπεζομάντηλο, τὰ σπίτια μας περιμένουν τὴ Λαμπρὴ. Τὰ παιδιὰ ἀνυπόμονα, καμαρώνουν τὰ καινούργια τους ρούχα κρεμασμένα στο ντουλάπι καὶ περιμένουν.

«Θὰ τὰ «παννίσουμε» τὸ Πάσχα». Κι' ἡ πιὸ φτωχὴ οἰκογένεια θὰ φροντίσει νὰ κάνει ἓνα μικρὸ κομπόδεμα, μῆνες πρὶν γιὰ ν' ἀγοράσει στὸν καθένα κι' ἀπὸ κάτι καινούργιο νὰ «παννίσει».

Τὸ Πάσχα, βλέπετε, συνδυάζεται μὲ τὴν ἀνοιξη. Τὰ χειμωνιάτικα ρούχα, τὰ χειμωνιάτικα παπούτσια πάλιωσαν πιά, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντικατασταθοῦν. Γιατί λοιπὸν νὰ μὴ φορέσουμε τὰ καινούργια «μέρα τοῦ Πασκάτου», νὰ εὐλογηθοῦνε κι' ὅλας..

Καὶ δίνουν καὶ παίρνουν αὐτὲς τὶς μέρες τὰ φωνίσματα. Μαζεύουν οἱ νοικοκυρὲς τὰ παιδιὰ τους, ξεκλέβουν λίγη ὥρα ἀπὸ τὴ δουλιὰ, βγάζουν τὴν ποδιά καὶ κατεβαίνουν μπουλούκια - μπουλούκια στὴν ἀγορά. Καὶ βλέπεις μαθητούδια μὲ τὰ κουτιά τῶν παπουτσιῶν στὸ χέρι καὶ κοπελλίτσες μὲ πακέτα μὲ τὸ καινούργιο ἀνοιξιάτικο φόρεμα.

Τὸ Πάσχα εἶναι γιορτὴ πολὺ Ἑλληνικὴ. Ἴσως γιὰ τὴ συνδυάζεται μὲ τὸ ξεφάντωμα τῆς Ἀνοιξης, τὸ πρασίνισμα τῶν ἀγρῶν καὶ τὸ λουλούδιασμα τῶν κήπων...

Μόνον ποὺ φέτος ὁ κυρ-Ἀπρίλης μᾶς τὴν ἔσκασε λίγο. Βροντές, ἀστραπὲς καὶ βροχές, ποὺ θυμίζουν Γενάρη. Ἀτμόσφαιρα ποὺ θυμίζει Χριστούγεννα ἀντὶ Πάσχα. Οἱ νοικοκυρὲς κοιτοῦν θλίψη τὰ φρεσκοπλημένα τζάμια τους ποὺ τὰ γέμισε σταγόνες ἢ βροχὴ κι' οἱ καταστηματαρχὲς περιμένουν πῶς καὶ πῶς νὰ βγεῖ λίγος ἥλιος γιὰ νὰ κατέβει ἡ πελατεία.

Ὡστόσο, ἡ βροχούλα ἢ ἀπριλιάτικη εἶναι εὐλογημένη. Θὰ μεστῶσει τὸ σιτάρι, θὰ ποτίσει τὴ γῆ, θὰ δώσει καρποὺς τὸ καλοκαίρι. Καλῶς ὄρισε λοιπὸν. Μόνον κυρ Ἀπρίλη, φρόντισε, σὲ παρακαλοῦμε ν' ἀποσύρεις τὰ νέφη σου τὴ Λαμπρὴ, νὰ φορέσουν οἱ κοπελιὲς τὰ φουστάνια τους καὶ τ' ἄσπρα τους παπούτσια. Ἄλλοιῶς τί Πάσχα θάβαναι χωρὶς «παννίσματα»...